

Ούτε καν το φανταζόμουν

Ανδρια Κάρμενου

Κάπου, σε μια μακρινή άκρη τ' ουρανού, πάνω από τα πιο λευκά, αφράτα και ζουμερά σύννεφα, βρίσκεται μια μυστηριώδης χώρα, στην οποία δεν έφτασε ποτέ ανθρώπινο μάτι. Εκεί πάνω κατοικούν πολλοί μικροί χρωματιστοί δράκοι. Ζουν με τις οικογένειές τους μέσα σε σπηλιές, που σκάβουν στα σύννεφα. Πηγαίνουν σχολείο, εργάζονται, έχουν εστιατόρια, καφετέριες και καταστήματα. Η Δρακοχώρα είναι ένα καλά οργανωμένο κράτος, που χωρίζεται σε τέσσερις Πόλεις - Δήμους. Όλοι οι Δήμοι ελέγχονται από μια κεντρική κυβέρνηση, η οποία μεριμνά για τους νόμους, τις φορολογίες κι ό,τι άλλο χρειάζεται. Η Δρακοχώρα είναι, θα λέγαμε, ένα σύγχρονο κι ευγενικό, δημοκρατικό κράτος. Οι μέρες, λοιπόν, κυλούν σαν ποταμάκι στη Δρακοχώρα, όπου όλα φαντάζουν τόσο όμορφα και τόσο χρωματιστά. Όλα μοιάζουν με όμορφο όνειρο. Έλα, όμως, που και τα όνειρα καμιά φορά εξελίσσονται σ' εφιάλτες...

Ο Ουστ είναι ένας μπλε δράκος, που ζει στην πρωτεύουσα της Δρακοχώρας, την πόλη Ούτε. Είναι φαρμακοποιός, ένας αληθινός επαγγελματίας με τεράστιο πάθος για τη δουλειά του. Ο Ουστ, ο οποίος προσπαθεί να είναι πάντα ενημερωμένος για την επιστήμη του, καμιά φορά κατεβαίνει στη γη για επαγγελματική έρευνα, σύμφωνα πάντα με τον ίδιο. Επισκέπτεται τα φαρμακεία και διαβάζει τις ετικέτες με τα συστατικά των φαρμάκων, προσπαθεί μάλιστα να προμηθευτεί μερικά και τα μελετά στο εργαστήρι του. Επίσης, παρακολουθεί ιατρικά και φαρμακευτικά σεμινάρια, κρυμμένος κάτω από κουρτίνες και κάτω από τραπέζια. Ακόμα και σε ιατρικό συμβούλιο παρευρέθηκε, κρυμμένος πίσω από ένα μισάνοικτο παράθυρο, όπου ένας εξάιρετος συνάδελφός του άνθρωπος-φαρμακοποιός, ο οποίος ακούμπησε τυχαία δίπλα στον τοίχο, τον αντιλήφθηκε κι άρχισε να φωνάζει: «Σαύρααααα, σαύρααααααα!». Στο τσακ γλύτωσε από βέβαιο θάνατο, αφού οι άνθρωποι προσπάθησαν να τον γκρεμοτσακίσουν, κλείνοντας με φόρα το παράθυρο. Οι δράκοι μοιάζουν κάπως με μικρές σαύρες κι ενώ κανονικά περπατούν όρθιοι στα δύο πόδια, όταν κατεβαίνουν στη γη περπατάνε στα τέσσερα και φροντίζουν να κρύβουν καλά τα φτερά τους. Ενώ είναι χρωματιστοί, είναι τόσο διακριτικοί που κανένας μέχρι τώρα δεν παρατήρησε τα περίεργα αυτά πλάσματα.

Ο Ουστ, όπως οι περισσότερες διάνοιες, είναι λίγο ιδιόρρυθμος. Η περιέργειά του για τα πάντα κι η εργασιομανία του δεν του επιτρέπουν να έχει ιδιαίτερες κοινωνικές συναναστροφές, τις οποίες θεωρεί χάσιμο πολύτιμου χρόνου. Έτσι κι αλλιώς ο ελεύθερος χρόνος του είναι ελάχιστος. Εκτός από το φαρμακείο του στην Ούτε, συχνά επισκέπτεται και την πόλη Κάντο. Εκεί βρίσκεται το μεγάλο πανεπιστήμιο της χώρας, όπου διδάσκει Φαρμακολογία. Δύο φορές

τη βδομάδα επισκέπτεται την πόλη Φάντα, όπου βρίσκεται το μεγάλο νοσοκομείο της χώρας. Εκεί παρευρίσκεται σε ιατροφαρμακευτικά συμβούλια, όπου φαρμακοποιοί και γιατροί συζητούν για εξειδικευμένες ή νέες θεραπείες. Στην επαρχιακή πόλη Ζόμουν πηγαίνει κάθε Σάββατο και προμηθεύει εκεί τον Δήμαρχο με τα φάρμακα που χρειάζεται η κοινότητα, αφού δεν υπάρχει κάποιο φαρμακείο ή νοσοκομείο κοντά. Όσος χρόνος του απομένει τον περνά στο εργαστήριο-χημείο του. Εκεί μελετά μικροοργανισμούς, μικρόβια, φτιάχνει φάρμακα, κάνει διάφορα πειράματα και ασχολείται με ό,τι μπορεί να βάλει ο δράκινος νους του.

Ο Ουστ, λοιπόν, πριν μερικούς μήνες, σε μια από τις εξορμήσεις του στη γη, κατάφερε να τρυπώσει σ' ένα ανθρώπινο εργαστήριο, που έμοιαζε περισσότερο με χημείο. Εκεί, λοιπόν, κάτω από ένα μικροσκόπιο είδε έναν περίεργο μικροοργανισμό. Έμοιαζε με φούσκα και γύρω-γύρω είχε μακριές ακτίνες σαν τον ήλιο. Οι ακτίνες στην άκρη τους είχαν κάτι σαν μικρές βεντούζες και η επιδερμίδα του ήταν καλυμμένη με μικρά τριχίδια. Βρισκόταν σ' ένα ειδικό δοχείο που έξω έγραφε Κορωνοϊός Covid_19. Έκανε να φύγει, όμως η περιέργειά του δεν τον άφηνε σε ησυχία. Φόρεσε, λοιπόν, τα γάντια του και πάρα πολύ προσεκτικά συνέλεξε δείγμα με ένα βαμβάκι, το έκλεισε αεροστεγώς σε ένα από τα ειδικά αποστειρωμένα σακουλάκια του κι έφυγε.

Ο Ουστ μελέτησε αρκετά το δείγμα κι όλα έδειχναν ότι ήταν ένα κοινό μικρόβιο, ένας ιός τύπου γρίπης. Οι βεντούζες και τα τριχίδια του επέτρεπαν να προσκολλάται παντού, ωστόσο δεν παρατήρησε κάτι περίεργο και το άφησε στην άκρη. Αυτοί οι ιοί, άλλωστε, συνήθως είναι ακίνδυνοι για τους δράκους. Παρολαυτά διατηρούσε τις επιφυλάξεις του.

Ο Τρέχα-Γύρευε είναι ένας μικρόσωμος, λίγο αφελής, κόκκινος δράκος. Είναι άνεργος και πάντα πρόθυμος, γι' αυτό και όλη η πόλη ζητά τη βοήθειά του για διάφορα θελήματα. Είναι υπερκινητικός κι από τη βιασύνη του να προλάβει να ευχαριστήσει τους πάντες στην πόλη κάνει συνεχώς ζημιές. Ένας δράκος μονίμως ιδρωμένος και λαχανιασμένος.

Ο Τρέχα-Γύρευε δεν μπαίνει ποτέ στο εργαστήριο. Ο Ουστ το απαγορεύει αυστηρά εξαιτίας της αδεξιότητάς του, εκτός από εκείνη την ημέρα που τον κάλεσε ο ίδιος να πάει, επειδή ήταν πολύ απασχολημένος. Τον φώναξε, λοιπόν, για να του δώσει ένα φάρμακο για τις φωνητικές χορδές της Ροδάνης, που του είχε ζητήσει επειγόντως. Η Ροδάνη είναι μια γλυκιά πράσινη δράκαινα. Είναι η Δήμαρχος της πόλης, ευφυέστατη με τεράστιο ταλέντο στους δημόσιους λόγους. Είναι από τους πιο ικανούς πολιτικούς της χώρας, κάτι που την κάνει ιδιαίτερα δημοφιλή στην Ούτε. Η Ροδάνη είναι, επίσης, δημοσιογράφος στο τοπικό κανάλι της πόλης και παρουσιάζει το κεντρικό δελτίο ειδήσεων. Τελευταίως την ταλαιπωρούσε μια φαρυγγίτιδα.

Τρέχα-Γύρευε: «Αφεντικόοο. Αφεντικόοοοοοοο. Ήρθααααα!»

Ουστ: «Τρέχα-Γύρευε, έλα μέσα. Μείνε εδώ στην πόρτα και μα τα σύννεφα και τους 12 Δράκους μην αγγίζεις πουθενά. ΠΟΥ-ΘΕ-ΝΑ! Πάω μέσα να σου φέρω το φάρμακο.»

Ο Τρέχα-Γύρευε στάθηκε στην πόρτα και χάζευε τον χώρο. Πάντα θαύμαζε τη δουλειά του Ουστ και παρόλο που οι άλλοι δράκοι θεωρούν δυσάρεστη την παρέα του, αυτός μέχρι πρότινος τον έβρισκε ενδιαφέρον τύπο. Έμεινε, λοιπόν, στην είσοδο και κοιτούσε γύρω-γύρω, περιμένοντας υπομονετικά, όταν έπεσε το μάτι του στο μικροσκόπιο με το οποίο ο Ουστ μελετούσε τον κορωνοϊό. Αυτός ο τρελοεπιστήμονας είχε αφήσει αυτό το πανάκριβο μικροσκόπιο στην άκρη του τραπεζιού. Μια βροντή αρκούσε για να πέσουν όλα στα πάτωμα. Πλησίασε, λοιπόν, με σκοπό να σπρώξει τα αντικείμενα πιο μέσα στο τραπέζι. Εκείνη την ώρα, όμως, τον είδε ο Ουστ και του φώναξε.

Ουστ: «Τι κάνεις εκεί; Μην αγγίζεις!»

Ο Τρέχα-Γύρευε, που δεν τον είχε προσέξει, τρόμαξε, γύρισε απότομα και με την κόκκινη ουρά του χτύπησε το δοχείο με τον κορωνοϊό, που έσκασε στο πάτωμα. Έσκυψε, τότε, τρομαγμένος κατευθείαν να τα μαζέψει.

Ουστ: «Όχι, μην τ' αγγίζεις αυτό με γυμνό χέρι. Μπορεί να μολυνθείς.»

Τρέχα-Γύρευε: «Δεν άγγιξα, δεν άγγιξα!!»

Όμως, πρόλαβε ν' αγγίξει. Ο Ουστ δεν το κατάλαβε. Του έδωσε το φάρμακο της Ροδάνης και τον έδιωξε.

«Τι μελάς...» σκέφτηκε.

Ο Ουστ μάζεψε ξανά το δείγμα κι απολύμανε τον χώρο στο πάτωμα. Συγύρισε γρήγορα και γύρισε πίσω σ' αυτό που έκανε πριν. Ξέχασε εντελώς τον Τρέχα-Γύρευε, που τριγυρνούσε στην πόλη κάνοντας τα θελήματα όποιου δράκου του το ζητούσε. Δύο βδομάδες μετά οι δράκοι άρχισαν ν' αρρωσταίνουν ο ένας μετά τον άλλον με μια περίεργη ασθένεια. Επίμονος βήχας, δυσκολία στην αναπνοή και το χειρότερο απώλεια χρώματος. Η ασθένεια μεταδόθηκε με τεράστια ταχύτητα. Τα πράγματα ήταν τόσο σοβαρά που η Δήμαρχος της πόλης αναγκάστηκε να βγάλει στο Κεντρικό Δελτίο Ειδήσεων έκτακτο ανακοινωθέν.

Ροδάνη: «Κυρίες και Κύριοι, αγαπητοί συμπολίτες. Βρίσκομαι στη δυσάρεστη θέση να σας ανακοινώσω την εμφάνιση μιας καινούριας ασθένειας εξαιρετικά μεταδοτικής. Προσοχή! Έχουμε υποχρέωση κι ευθύνη απέναντι στους εαυτούς μας και σε όσους αγαπάμε να

συνεργαστούμε και να συμμορφωθούμε με τους κανονισμούς του Πανδρακικού Συμβουλίου Υγείας. Μένουμε όλοι μέσα στις σπηλιές μας και δεν ξεμυτίζουμε ούτε γι' αστείο. Κινδυνεύει να αποχρωματιστεί ολόκληρη η πόλη, ίσως και η χώρα.»

Μέσα σε λίγες μέρες εμφανίστηκαν κρούσματα σ' όλες τις πόλεις. Η κατάσταση είχε ξεφύγει. Τα νοσοκομεία είχαν γεμίσει με αποχρωματισμένους δράκους. Κόλλησαν μέχρι και γιατροί. Η τηλεόραση κάθε βράδυ ανακοίνωνε πολλαπλήφιδους αριθμούς νέων κρουσμάτων. Τα Μ.Μ.Ε. συνέχια μιλούσαν για μια τεράστια καταστροφή. Ήταν πλέον γεγονός! Αντιμετώπιζαν μια φοβερή Πανδημία. Ο κίνδυνος να εξαφανιστούν όλα τα χρώματα κι η όμορφη Δρακοχώρα να μεταμορφωθεί σ' ένα γκρίζο και μουντό, έρημο τόπο ήταν μεγάλος. Η κεντρική κυβέρνηση αναγκάστηκε να κηρύξει τη χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να πάρει δρακόντεια μέτρα ασφαλείας, τα οποία επαναλάμβαναν αδιάκοπα στην τηλεόραση μέρα-νύχτα:

«Δράκοι και δράκαινες ολόκληρης της χώρας. Αυτό που αντιμετωπίζουμε είναι πρωτόγνωρο και φοβερό! Μένουμε ΟΛΟΙ μέσα στις σπηλιές μας και ΔΕΝ βγαίνουμε έξω για ΚΑΝΕΝΑΝ λόγο.»

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ Η ΑΣΚΟΠΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ!»

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΜΕ ΑΛΛΟΥΣ ΔΡΑΚΟΥΣ!»

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΣΠΗΛΙΕΣ!»

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΒΟΛΤΕΣ!»

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ...»

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ...»

Η λέξη αυτή ακουγόταν σαν ηχώ.

Ο Ουστ, γεμάτος υποψίες ότι υπεύθυνος για τον εκτροχιασμό της χώρας ήταν ο ίδιος κι ο Τρέχα-Γύρευε, κλείστηκε στη σπηλιά του. Ούτε πρόλαβε, ούτε μπόρεσε ν' αντιδράσει. Το Πανδρακικό Συμβούλιο Υγείας και οι αρχές της χώρας έψαχναν μανιωδώς τον υπεύθυνο. Δεν άργησαν να καταλάβουν ότι ο πρώτος που αρρώστησε και μετέδωσε τον ιό ήταν ο Τρέχα-Γύρευε. Οι δράκοι εξαγριώθηκαν μαζί του και ζητούσαν την άμεση σύλληψή του. Οι δημοσιογράφοι μόστραραν τη φωτογραφία του παντού. Ο Τρέχα-Γύρευε ήταν πλέον ένας γκρι, φοβισμένος δράκος. Στις ανακρίσεις δεν ήξερε τίποτα να πει. Τελικά αφέθηκε ελεύθερος για έλλειψη στοιχείων. Ο Ουστ αισθανόταν πολύ άσχημα. Χρειαζόταν άμεσα βοήθεια. Αποφάσισε, λοιπόν, να τηλεφωνήσει στον μοναδικό του φίλο, τον Δρα Άντε-Γεια.

Ο Δρ Άντε-Γεια είναι ένας ασθενικός, κιτρινιάρης γέρος δράκος μ' ένα λαμπρό μυαλό κι ένα μικρό πρόβλημα στην άρθρωση. Είναι γιατρός με ειδικευση στην επιδημιολογία κι εκείνο το διάστημα δίδασκε στο πανεπιστήμιο της Κάντο μαζί με τον Ουστ. Ήταν ο ιδανικός άνθρωπος για την περίπτωση. Μόλις άκουσε για την ιστορία με τον Κορωνοϊό Covid_19, έτρεξε αμέσως κοντά στον Ουστ.

Μετά από αρκετές ώρες συζήτησης, οι δυο τους αποφάσισαν ότι χρειάζονταν κάποιον ασθενή για να πειραματιστούν. Έτσι θα εξακρίβωναν αν μιλούσαν όντως για τον ίδιο ιό που είχε ο Ουστ στο εργαστήρι του. Φόρεσαν, λοιπόν, την προστατευτική τους στολή κι επισκέφτηκαν στα κρυφά το σπίτι του Τρέχα-Γύρευε. Έπρεπε να τον πάρουν στο εργαστήριο, αυτός όμως φοβόταν να ξεμυτίσει παράνομα απ' τη σπηλιά του. Αν τον έπιαναν αυτή τη φορά δεν γλύτωνε τη φυλακή. Τον μετέφεραν, λοιπόν, με το ζόρι. Με πολλή τύχη κατάφεραν ν' αποφύγουν την αστυνομία που παραμόνευε. Στο εργαστήρι η εξέταση έδειξε αυτό που φοβούνταν. Ο Τρέχα-Γύρευε κόλλησε τον ιό εκείνη τη μέρα στο χημείο και τον μετέδωσε παντού.

Ουστ: «Τρέχα-Γύρευε, είπες ψέματα. Αγγίξεις εκεί που δεν έπρεπε!»

Τρέχα-Γύρευε: «Είμαι επικίνδυνος! Κοίταξέ με, είμαι γκρι. Όλοι με μισούν! ΚΑ-ΤΑ-ΣΤΡΑ-ΦΗ-ΚΑ! Το φαντάζεσαι;»

Ουστ: «Αν έλεγες την αλήθεια δεν...»

Ο Άντε-Γεια τον διέκοψε: «Ουστ, δεν είναι ώρα για τσακωμούς! Μα τα σύννεφα, Ουστ. Πώς την πάτησες έτσι; Μπρος, ησυχία! Όλοι να στωθούμε στη δουλειά.»

Ο Τρέχα-Γύρευε κάθισε σε μια γωνιά γκρινιάζοντας. Ο Ουστ έδειχνε απεγνωσμένος.

Άντε-Γεια: «Έλα Ουστ, δεν θέλω ηττοπάθειες. Αν έμαθα κάτι από την επιστήμη μου τα τελευταία 40 χγόνια που την εξασκώ είναι ότι τίποτα δεν είναι αήττητο. Μα τ' άσπγα μου μαλλιά, σου υπόσχομαι ότι θα βγω τη λύση. Φέγε κοντά τ' αντιβιοτικά.»

Ουστ: «Είναι πάνω στο τρίτο ράφι.»

Η νύχτα ήταν μεγάλη και χρειάζονταν κάτι δυνατό να τους κρατήσει μέχρι το πρωί. Ο Ουστ έφτιαξε τσάι με ένα από τα πιο δυνατά βότανα που είχε στην κουζίνα και το πήρε στο εργαστήριο. Ο Τρέχα-Γύρευε τράβηξε με δύναμη την πρώτη ρουφηξιά και χτύπησε το φλιτζάνι στο τραπέζι. Ένα συννεφάκι σκόνης σηκώθηκε κατευθείαν κι ο Τρέχα-Γύρευε, όπως ήταν άρρωστος ακόμα, φτερνίστηκε. Μια φλόγα τότε ξέφυγε από το ρουθούνι του. Στη Δρακοχώρα

οι δράκοι δεν εκπνέουν φωτιές. Είναι φοβερή αγένεια. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μάλιστα, διώκονται ποινικά όσοι άσκοπα ρουθουνίζουν φλόγες.

Τρέχα-Γύρευε (κλαψουρίζοντας): «Συγγνώμη.»

Ουστ: «Τι κάνεις πάλι εσύ; Δεν μπορείς να κρατηθείς; Υπάρχουν εύφλεκτα υλικά. Θέλεις ν' ανατιναχθούμε όλοι;»

Άντε-Γεια: «Ουστ, άσε τις νουθεσίες κι έλα εδώ! Αυτό πγέπει να το δεις!»

Ο Ουστ πλησίασε το μικροσκόπιο. Εν τω μεταξύ, ο Τρέχα-Γύρευε, χωρίς να τον πάρουν χαμπάρι, έφυγε από την πόρτα κλαψουρίζοντας.

Απίστευτο! Αυτό το ρουθούνισμα ήταν η απάντηση που έψαχναν. Ο κορωνοϊός είχε καρβουνιάσει. Όταν η φλόγα πέρασε από δίπλα του αυτός δεν άντεξε στην απότομη αύξηση της θερμοκρασίας και κάηκε. Αυτό ήταν λοιπόν η λύση, η αύξηση της θερμοκρασίας. Αν οι δράκοι ξεκινούσαν να εκπνέουν τις φλόγες τους με αποτέλεσμα ν' αυξήσουν τη θερμοκρασία στο σώμα τους αλλά και στην ατμόσφαιρα, πιθανόν όλα να διορθώνονταν. Δεν είχαν τώρα πια παρά να κάνουν το πείραμα.

Άντε-Γεια: «Χα! Ποιος να μου το 'λεγε, Τρέχα-Γύρευε, ότι μετά από τόση ώρα δουλειάς τη λύση θα την έβγισκε ένας νεαγός ασθενής. Υπέγοχα! Τρέχα-Γύρευε; Μα πού πήγε;»

Οι δυο φίλοι έψαξαν παντού στο εργαστήρι και δεν τον βρήκαν πουθενά. Έπρεπε να βγουν έξω να τον ψάξουν, όμως κινδύνευαν να συλληφθούν από την αστυνομία. Αναγκαστικά έπρεπε να δηλώσουν εξαφάνιση και να πάρουν άδεια από το κράτος. Ο Τρέχα-Γύρευε έγινε γι' άλλη μια φορά είδηση. Αυτή τη φορά ο ίδιος ο Ουστ μιλούσε σε αποκλειστική συνέντευξη με τη Ροδάνη γι' αυτόν.

Ροδάνη: «Κύριε Ουστ! Πείτε μας. Τι συνέβη στον Τρέχα-Γύρευε;»

Ουστ: «Βρισκόταν στο εργαστήρι μου και...»

Ροδάνη: «Για μισό λεπτό, κύριε Ουστ! Πώς βρισκόταν στο εργαστήρι; Δεν είναι παράνομο;»

Ουστ: «Ναι. Τον πήραμε παράνομα με το ζόρι!»

Ροδάνη: «Κύριε Ουστ. Τι γίνεται; Εξηγείστε μας!!»

Ο Ουστ στριμώχτηκε για τα καλά. Δεν μπορούσε άλλο να κρύβει την αλήθεια. Έπρεπε να βρουν τον Τρέχα-Γύρευε και να σώσουν τη χώρα. Όσο το καθυστερούσαν τόσο χειροτέρευαν

τα πράγματα. Με το κεφάλι κάτω, λοιπόν, και με τρεμάμενη φωνή αποκάλυψε όλη την αλήθεια. Η Ροδάνη είχε μείνει άναυδη. Μαζί της και ολόκληρη η χώρα.

Ο Ουστ κρίθηκε προφυλακιστέος μέχρι τη δίκη του. Ο Άντε-Γεια μαζί με το Πανδρακινό Συμβούλιο Υγείας προχώρησαν στο πείραμα κι επιβεβαίωσαν τη θεραπεία για τον κορωνοϊό, ενώ ολόκληρη η υπόλοιπη χώρα επιστρατεύτηκε για τον εντοπισμό του Τρέχα-Γύρευε, ο οποίος επέστρεψε τελικά στη σπηλιά του από μόνος του.

Ο Ουστ ήταν αντιμέτωπος με πολλές κατηγορίες. Μερικές από αυτές ήταν η παράνομη εισαγωγή μικροβίου στη χώρα και η μη σωστή φύλαξή του, η απόκρυψη της αλήθειας από τις αρχές, η εξ αμελείας σωματική βλάβη σε τόσους δράκους κι η έκθεση σε κίνδυνο ολόκληρης της χώρας. Ο Τρέχα-Γύρευε αθωώθηκε για το ψέμα του μετά από παρέμβαση του Ουστ, ο οποίος πήρε πάνω του και τη δική του κατηγορία. Ήταν ο μόνος τρόπος να καταπραΰνει τις τύψεις του, άλλωστε για όλα ευθυνόταν η περιέργειά του. Ο Ουστ κρίθηκε ένοχος.

Μετά από την ειλικρινή του μεταμέλεια κι ένα μεγάλο πρόστιμο που πλήρωσε, η ποινή του ορίστηκε στα δύο χρόνια φυλάκισης. Παρολαυτά ήταν το πρόσωπο της χρονιάς. Μέσα από τη φυλακή έδινε αδιάκοπα συνεντεύξεις.

Ροδάνη: «Κύριε Ουστ, τι σκεφτόσασταν πραγματικά όταν μαζεύατε αυτό το... πράγμα από τη γη; Πέρασε έστω μια στιγμή από το μυαλό σας τι επρόκειτο να μεταφέρετε μαζί σας στη χώρα;»

Ουστ: «Κυρία Ροδάνη! Μα τα σύννεφα... Ούτε καν το φανταζόμουν!!!»